

EL FUTURO de los verbos en -Ω

FORMAS ACTIVAS				FORMAS MEDIAS				FORMAS PASIVAS			
indicativo	optativo	infinitivo	participio	indicativo	optativo	infinitivo	participio	indicativo	optativo	infinitivo	participio
<i>desataré</i>			<i>que ha de desatar</i>	<i>me desataré</i>			<i>que se desatará</i>	<i>seré desatado</i>		<i>λυ-θη-σ-εσθαι</i>	<i>que será desatado</i>
λύ-σ-ω	λύ-σ-οιμι		λύ-σ-ων	λύ-σ-ομαι				λυ-θη-σ-ομαι	λυ-θη-σ-οίμην		λυ-θη-σ-όμενος
λύ-σ-εις	λύ-σ-οις	λύ-σ-ειν	λύ-σ-οντος	λύ-σ-ει (-ση)	λυ-σ-οίμην	λύ-σ-εσθαι	λυ-σ-όμενος	λυ-θη-σ-ει (-ση)	λυ-θη-σ-οιο	<i>haber de ser desatado</i>	λυ-θη-σ-ομένου
λύ-σ-ει	λύ-σ-οι	<i>haber de desatar</i>	λύ-σ-ουσα	λύ-σ-εται	λύ-σ-οιο			λυ-θη-σ-εται	λυ-θη-σ-οιτο		
λύ-σ-ομεν	λύ-σ-		λυ-σ-ούσης	λυ-σ-όμεθα	λύ-σ-οιτο	<i>haber de desatarse</i>	λυ-σ-ομένη				λυ-θη-σ-ομένη
λύ-σ-ετε	οιμεν			λύ-σ-εσθε	λυ-σ-οίμεθα			λυ-θη-σ-όμεθα	λυ-θη-σ-οίμεθα		λυ-θη-σ-ομένης
λύ-σ-ουσι(ν)	λύ-σ-οιτε		λυ-σ-ον	λύ-σ-ονται	λύ-σ-οισθε		λυ-σ-όμενον	λυ-θη-σ-εσθε	λυ-θη-σ-οισθε		λυ-θη-σ-όμενον
	λύ-σ-οιεν		λύ-σ-οντος		λύ-σ-οιντο			λυ-θη-σ-ονται	λυ-θη-σ-οιντο		λυ-θη-σ-ομένου

Los verbos contractos alargan la vocal del tema: α y ε en η; ο en ω. Modelos: τιμάω, fut.: τιμήσω; ποιέω, fut.: τιμήσω; δηλώω, fut.: δηλώσω

τιμή-σ-ω	τιμήσοιμι	τιμή-σ-ειν	τιμήσων	τιμήσομαι	τιμησοίμην	τιμήσεσθαι	τιμησόμενος	τιμη-θή-σ-ομαι	τιμηθησοίμην	τιμηθήσεσθαι	τιμηθησόμενος
ποιή-σ-ω	ποιήσοιμι	ποιή-σειν	ποιήσων	ποιήσομαι	ποιησοίμην	ποιήσεσθαι	ποιησόμενος	ποιη-θή-σ-ομαι	ποιηθησοίμην	ποιηθήσεσθαι	ποιηθησόμενος
δηλώ-σ-ω	δηλώσοιμι	δηλώσειν	δηλώσων	δηλώσομαι	δηλωσοίμην	δηλώεσθαι	δηλωσόμενος	δηλω-θή-σ-ομαι	δηλωθησοίμην	δηλωθήσεσθαι	δηλωθησόμενος

En los verbos mudos la consonante del tema en contacto con la -σ- del futuro da lugar a los siguientes cambios:

- labial: β, π, φ, πτ + σ = ψ Ej.: τρίβω, fut.: τρίψω; βλέπω, fut.: βλέψω; γράφω, fut.: γράψω; ρίπτω, fut.: ρίψω
- gutural: γ, κ, χ, ττ + σ = ξ Ej.: άγω, fut.: άξω; διώκω, fut.: διώξω; βρέχω, fut.: βρέξω; φυλάττω, fut.: φυλάξω
- dental: δ, τ, θ, ζ + σ = σ (dental ante -σ desaparece) Ej.: δειδω, fut.: δεισω; πειθω, fut.: πείσω; άνύτω, fut.: άνύσω; σκευάζω, fut.: σκευάσω.
(Pero los verbos acabados en -ίζω forman un futuro contracto: νομίζω, fut.: νομίζω, νομίζεις, νομίζει, νομιζόμεν, νομίζετε, νομιζούσι)

τρίψω	τρίψοιμι	τρίψειν	τρίψων	τρίψομαι	τριψοίμην	τρίψεσθαι	τριψόμενος				
βλέψω (tardío)				βλέψομαι	βλεψοίμην	βλέψεσθαι	βλεψόμενος				
γράψω	γράψοιμι	γράψειν	γράψων	γράψομαι	γραψοίμην	γράψεσθαι	γραψόμενος	γραφήσομαι	γραφησοίμην	γραφήσεσθαι	γραφησόμενος
ρίψω	ρίψοιμι	ρίψειν	ρίψων	---	---	---	---	ρίφθήσομαι	ρίφθησοίμην	ρίφθήσεσθαι	ρίφθησόμενος
άξω	άξοιμι	άξειν	άξων	άξομαι	άξοίμην	άξεσθαι	άξόμενος	άχθήσομαι	άχθησοίμην	άχθήσεσθαι	άχθησόμενος

Los verbos de tema en líquida y nasal: λ, μ, ν, ρ (limonero) se caracterizan por la ausencia de -σ y se forman añadiendo al tema verbal las desinencias -ω̄ y -οῦμαι (contracción de έ[σ]ω, -έ[σ]ομαι). Se conjuga como el presente de los verbos contractos en -έω: μένω, fut. act. μενῶ, fut. med. μενούμαι. Presente y futuro se distinguen, pues, por el acento circunflejo del futuro. Algunos verbos incluso abrevian la raíz en el futuro: άγγέλλω, futuro άγγελῶ; φαίνομαι, fut. φαρούμαι; αίρω, fut. άρῶ

κρινῶ	κρinoίμι		κρινῶν	κρινούμαι	κρinoίμην		κρινόμενος	κριθήσομαι	κριθησοίμην		κριθησόμενος
κρινείς	κρinoίς		κρινούσα	κρινῆ	κρinoίο		κρινουμένη	κριθήση	κριθήσοιο		κριθησομένη
κρinoεί	κρinoί	κρinoείν	κρinoῦν	κρinoείται	κρinoίτο	κρinoείσθαι	κρinoόμενον	κριθήσεται	κριθήσοιτο	κρinoθήσεσθαι	κρinoθησόμενον
κρinoούμεν	κρinoίμεν			κρinoούμεθα	κρinoίμεθα			κριθησόμεθα	κριθησοίμεθα		
κρinoείτε	κρinoίτε			κρinoείσθε	κρinoίσθε			κριθήσεσθε	κριθήσοισθε		
κρinoούσι(ν)	κρinoίεν			κρinoούνται	κρinoίντο			κριθήσονται	κριθήσοιντο		